

Jens Holm: Det foreliggende Lovforslag betyder en øget Støtte til de private anerkendte Opdragelseshjem, men det betyder een Ting til, nemlig en Afvikling af de Hjem, der bestaar under private Former. Disse Opdragelseshjem skal være afviklet inden 1. April 1949, hvor de vil overgaa fra Privatdrift til en af de i Lovforslaget nævnte Driftsformer: Stats- eller kommunale Hjem, selvejende Institutioner eller oprettet af anerkendte Foreninger for Børneforsorg.

Jeg maa sige, at naar jeg tænker paa, hvad der er udrettet af mange private Personer paa Børneforsorgens Omraade gennem en længere Aarrække, Folk, der er gaaet ind til dette Arbejde uden Tanke om en økonomisk Gevinst, men kun besjælet af en Trang og et Kald til at tage sig af disse ulykkelige Børn og give dem et Hjem uden for de Vanskeligheder, der bevirker, at de ikke kan blive i deres eget Hjem og have et Hjem paa almindelig Vis, saa gør det mig ondt, hvis der sidder saadanne Folk tilbage, som gerne vil drive deres Virksomhed videre, men paa en eller anden Maade skal tvinges til at give Afkald derpaa. Jeg ser da ogsaa, at der i Loven er en Ventil, idet der staar, at i ganske enkelte Tilfælde kan Arbejds- og Socialministeren give Dispensation, og jeg vil haabe, at den højtærede nuværende Minister og senere Socialministre vil være indstillet paa at udnytte denne Dispensationsbestemmelse.

Der har været megen Kritik og ofte berettiget Kritik af enkelte Tilfælde i de private Opdragelseshjem, men det er dog Undtagelser, der bekræfter den Regel, at Hjemmene har gjort en stor og samfundsnyttig Gerning. Jeg hilser for saa vidt med Glæde, at de private Opdragelseshjem nu i Henseende til Tilskud stilles lige med de offentlige, og jeg vil ogsaa sige Tak for, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har taget hele dette Spørgsmaal op, men jeg kan dog ikke anerkende det ærede Medlem Hr. Fledelius's Synspunkt, at det har taget altfor lang Tid. Hvis det havde været et virkeligt Krav gennem lang Tid, undrer det mig noget, at ikke netop det ærede Medlems eget Parti, som jeg dog mener at erindre har haft den afgørende Magt gennem mange Aar, paa et tidligere Tidspunkt har søgt at ændre Forholdene, hvis de var saa daarlige, som det ærede Medlem skildrede dem.

Hvad angaar de økonomiske Rammer, som dette Lovforslag opstiller, forekommer det mig, at de ikke er helt saa ringe, som man vil gøre dem til, og jeg kan heller ikke

følge det ærede Medlem Hr. Fledelius, der udtalte, at man kunde nære Frygt for, at disse Hjem vilde blive affolket, hvis man ikke bød Medarbejderne et bedre økonomisk Grundlag. Det tror jeg slet ikke er Tilfældet, for jeg tror, at de Mennesker, der gaar ind til dette Arbejde, ogsaa fremdeles vil gaa ind til det, fordi de føler det som et Kald og som en Opgave, mere end fordi de ser paa, hvor stor økonomisk Gevinst der vil være forbundet dermed. Jeg mener paa den anden Side — det vil jeg ogsaa sige for ikke at blive misforstaaet —, at dette Arbejde selvfølgelig paa mange Maader er saa opslidende, at man maa fritage de paagældende for økonomiske Besværligheder og Bekymringer, ved at man giver dem et anstændigt Vederlag for deres Arbejde. Det synes jeg imidlertid ogsaa er Tilfældet. Jeg faar ud af det Bilag om Aflønningsreglerne for Hjemmene, der følger med Folketingsudvalgets Betænkning, at Lederne af Hjemmene, det vil sige et Ægtepar, i Begyndelsesløn vil opnaa godt 10 000 Kr. og i Slutløn ca. 12 000 Kr. Selvfølgelig gaar der herfra Fradrag for Ophold, Lys og Varme, Kost og Logi, men selv efter disse Fradrag bliver der en Begyndelsesløn paa ca. 7000 Kr. tilbage og en Slutløn paa noget over 8000 Kr., og jeg tror ikke, der er mange Mennesker her i Landet, som, naar alle disse nødvendige Livsgoder, Kost og Logi, Lys og Varme, Bolig o. s. v., er betalt, har et saadant Beløb tilbage af deres Løn. Jeg kan derfor ikke se, at der skulde være noget Grundlag for, som det ærede Medlem sagde, at frygte en Affolkning af Opdragelseshjemmene, og jeg vil igen pege paa, at det maa ikke være det økonomiske, der er afgørende for, hvem der søger disse Stillinger. Det kunde tværtimod maaske være farligt at have for høje Lønninger, idet en hel Masse Mennesker saa maaske søgte Stillingerne alene af Hensyn til de økonomiske Goder, de derved kunde opnaa, uden at have virkelig Interesse for, Kald og Lyst til og Glæde ved at tage Arbejdet op blandt de ulykkeligt stillede Børn.

Lovforslaget er jo nu vedtaget i det andet høje Ting og vedtaget enstemmigt, og der vil derfor ikke være Grund til her at komme ind paa Enkeltheder; de har været drøftet i Folketinget under en grundig Udvalgsbehandling. Jeg kan derfor nøjes med at tilsige mit Partis Støtte til en velvillig og hurtig Behandling og Gennemførelse af Lovforslaget.

Det andet Lovforslag, der er forelagt i Forbindelse hermed, om en Forlængelse af